

**De zon, die verdwijnt in zee, straalt een rode gloed.
Een lied, uit verleden tijd klinkt zo zacht en zoet.
Dat lied, dat vertelt een zeeman, die ging aan boord.
Hij sprak bij de haven tot haar een afscheidswoord.**

**Huil niet mijn liefste, eenmaal zien wij ons weer.
Afscheid van jou te nemen doet mij zo zeer.
Vliegt eens een witte duif je raam voorbij,
Laat hem erin, hij brengt je een groet van mij.**

**Een matroos moet steeds gaan,
Want zijn schip ligt te wachten.
In mijn hart zal ik jou nooit vergeten.
Liefste, ik blijf je trouw.
Een matroos moet steeds gaan.
Want zijn schip ligt te wachten.
In mijn hart zal ik jou nooit vergeten.
Liefste ik blijf je trouw.**

**De zon, die verdwijnt in zee, straalt een rode gloed.
Een lied uit verleden tijd klinkt zo zacht en zoet.
Huil niet mijn liefste, eenmaal zien wij ons weer.
Afscheid van jou te nemen doet mij zo zeer.**

**Een matroos moet steeds gaan.
Want zijn schip ligt te wachten.
In mijn hart zal ik jou nooit vergeten.
Liefste ik blijf je trouw.
Een matroos moet steeds gaan.
Want zijn schip ligt te wachten.
In mijn hart zal ik jou nooit vergeten.
Liefste ik blijf je trouw.**